

DRUM

PUBlicație EDITATĂ DE CASA DE CULTURĂ ROȘIORI DE VEDE

Fondat 1935. Seria nouă. ISSN 1454 - 198X

ANUL 29, NR. 702, FEBRUARIE 2026

Editorial Făurarii culturii

Februarie, numită popular „Făurar”, este o lună de tranziție între iarnă și primăvară. Deși are etimon latinesc („februarius”), numele acestei luni s-a suprapus în limba română cu verbul „a făuri”, având sensul învechit „a prelucra (prin forjare cu ciocanul) un metal” (cf. DEX) și evocând astfel munca meșterilor fierari care făureau și reparau uneltele agricole necesare țăranilor pentru muncile agricole din primăvară. Dar, tot potrivit DEX-ului, „faur” sau „făurar”, atunci când este folosit cu sens figurat, semnifică „făuritor, creator”.

Din perspectivă astrologică, februarie se află în primele două decade (1-19 februarie) în Vărsător, fapt care explică creativitatea debordantă, vizionarismul și umanismul multor personalități născute în această zodie, apoi, se mută în Pești, nativii acestei zodii de apă fiind caracterizați de empatie, sensibilitate profundă și idealism.

Dacă privim în calendarul religios, luna februarie este una bogată în sărbători și tradiții populare. Incepe cu Sf. Trifon, sărbătorit pe 1 februarie, care este sfântul protector al viilor și livezilor de insecte dăunătoare. Apoi, pe 2 februarie, la fix 40 de zile după Crăciun, creștinii sărbătoresc *Întâmpinarea Domnului* sau *Stretenia*, care mai este numită, potrivit tradiției, și *Ziua Ursului*, ursul fiind considerat un animal-oracol al schimbării vremii. În acest sens, etnologul Ion Ghinoiu afirmă: „De ziua lui, la Stretenie, se spune că ursul iese din bălg și își privește umbra. Dacă e soare și frumos, intră din nou în adăpost. Dacă e frig și cerul noros, începe să se plimbe prin pădure.” (I. Ghinoiu, *Sărbători și obiceiuri românești*, București, 2003, p. 95).

Pe 24 februarie, este sărbătorit Dragobetele, fiul babei Dochia și zeu al iubirii potrivit mitologiei populare, considerat deopotrivă „Cap de primăvară”. De 24 februarie, adică *Ziua dragostei la români*, fetele și flăcăii obișnuiau să meargă dimineața în pădure să culeagă flori de primăvară. Spre vremea prânzului, fetele fugeau spre sat, iar băieții încercau să le prindă și să le sărute. Un sărut în văzul lumii oficializa începutul unei relații sau chiar al unei logodne. De la acest obicei al *Zburătoritului*, vine și expresia *Dragobetele sărută fetele*.

De asemenea, în acest an, ziua de 23 februarie marchează începutul Postului Paștelui, care se va încheia pe 11 aprilie, această perioadă fiind una de pregătire spirituală pentru credincioși înainte de *Învierea Domnului*, care va fi sărbătorită pe 12 aprilie 2026.

Relativ la făurarii culturii, aceștia sunt creatorii care au lăsat moșteniri spirituale durabile. Dintre făurarii culturii roșiorene, merită amintiți poetul postpașoptist **Alexandru Depărateanu** (n. 25 februarie 1834 — m. 11 ianuarie 1865) și **Grigore Păucescu** (n. 5 februarie 1842 — m. 4 mai 1897), jurnalist, publicist, întâiul editor al publicisticii eminesciene, nouă, făurarilor de cultură trăitori în secolul al XXI-lea, revenindu-ne sarcina să păstrăm tradiția și standardele impuse de acești mari intelectuali și patrioți români.

În România, 2026 a fost instituit „Anul Constantin Brâncuși”, celebrându-se 150 de ani de la nașterea marelui sculptor. Criticul de artă Ionel Jianu afirmă despre făurarul *Coloanei fără sfârșit* (n. 19 februarie 1876) că atinge universalitatea prin trei căi diferite: tradiția arhaică, dialogul său cu lumea și căutarea absolutului.

Tot în februarie 2026, celebrăm: 175 de ani de la nașterea lui **Spiru Haret** (n. 15 februarie 1851), făurarul învățământului modern românesc, respectiv 90 de ani de la nașterea marelui faur al poeziei românești, **Marin Sorescu** (n. 29 februarie 1836).

Moștenirea marilor făurari ai culturii ne amintește următorul adevăr: **SINE CULTURA, NULLA LIBERTAS!**

prof. Cristian Gabriel MORARU

Brâncuși – 150 de ani. Artă, emoție și reverență la Roșiorii de Vede

Ziua de 19 februarie are, pentru cultura română, o încărcătură aparte. Este ziua în care s-a născut Constantin Brâncuși, artistul care a schimbat pentru totdeauna limbajul sculpturii moderne și care a așezat România pe harta valorilor universale. La împlinirea a 150 de ani de la nașterea sa, Municipiul Roșiorii de Vede a marcat acest moment printr-un amplu program cultural, construit ca un omagiu adus nu doar memoriei marelui sculptor, ci și forței creatoare pe care opera sa o inspiră și astăzi.

Organizate de Primăria Municipiului Roșiorii de Vede, prin Serviciul pentru Cultură, Educație, Creație și Sport, manifestările dedicate Zilei Naționale Constantin Brâncuși au reunit două expoziții complementare – una de sculptură și una de grafică – menite să aducă în fața publicului reflecții contemporane asupra universului brâncușian.

Prima parte a zilei a debutat la Casa de Cultură, unde a avut loc vernisajul expoziției de sculptură în piatră de râu „Universe Inside”, semnată de sculptorul roșiorian Costel Păun.

Aurelia BĂRBUT
Foto: Tedy STÎNGĂ

Continuare în pag. 8

Expoziție

„Grafică”

Cea de-a doua expoziție deschisă la Roșiorii de Vede în data de 19 februarie, cu prilejul Zilei Naționale Constantin Brâncuși, poartă semnătura artistului plastic alexandrian

Costel Lupu.

După un periplu de câțiva ani prin sălile de expoziții și muzeele din marile orașe ale țării, dar și peste graniță, lucrările lui Costel Lupu au poposit din nou pe simezele Muzeului de Istorie „Petre Voivozeanu”.

De data aceasta, dialogul pictorului cu publicul roșiorian poartă un nume de o simplitate absolută: „Grafică”.

Lucrările expuse, „un amestec de metafore”, așa cum le descrie autorul, abordează într-o manieră unică teme dragi artistului, de la peisaje marine la natură statică și portret.

Muzeograf Veronica COJOCARU
Foto: Tedy STÎNGĂ

Continuare în pagina 8

Dragobete la Roșiori: tradiție și emoție

În data de 24 februarie, Casa de Cultură din Roșiorii de Vede a găzduit un eveniment dedicat sărbătorii tradiționale a Dragobetelui, celebrând iubirea prin poezie, muzică și evocarea valorilor culturale românești.

Manifestarea a debutat cu un moment muzical susținut de artistul Tedy Stîngă, iar apariția simbolică a Babei Dochia și a fiului său, Dragobete - care a oferit ghiocel publicului și a sărutat fetele, a adus în prim-plan dimensiunea mitologică și tradițională a sărbătorii.

Semnificația zilei de Dragobete a fost prezentată de etnologul, eseistul, publicistul și prozatorul Iulian Chivu. În intervenția sa, acesta a evidențiat caracterul sărbătorii ca moment al începutului de primăvară și a analizat tipologia sa laică în cultura românească. Pornind de la cercetări și lucrări dedicate obiceiurilor

Continuare în pag. 8

Aurelia BĂRBUT
Foto: Aurelia BĂRBUT, Tedy STÎNGĂ

Rămas bun, Petre Bozdoc!

La 20 februarie 2026, s-a stins din viață profesorul Petre Bozdoc, una dintre cele mai respectate și longevive voci ale ziarului DRUM, publicist devotat și colaborator statornic al instituțiilor de cultură.

Timp de peste două decenii, a fost prezent în paginile publicației noastre, unde a semnat cu consecvență și responsabilitate rubrici care au devenit repere pentru cititori. „*Omul și natura*” a fost, ani la rând, spațiul în care a pledat pentru echilibrul dintre om și mediul înconjurător, pentru respectul față de viață și pentru conștientizarea fragilității planetei. Ultimul său articol a apărut în luna aprilie a anului trecut, în cadrul rubricii „*Din tainele și frumusețile naturii*”, rubrică prin care a continuat, până aproape de final, demersul său constant de educare și sensibilizare a cititorilor față de frumusețea și fragilitatea naturii.

Continuare în pagina 5

Redacția

„Verba volant, scripta manent”

Jurnal de scriitor

1.01.2026 – Concertul de Anul Nou de la Viena. Valsuri, polci și marșuri celebre, majoritatea semnate de familia Strauss, dar și lucrări ale altor compozitori vienezi, o tradiție care aduce în prim plan rafinamentul, bucuria și eleganța muzicii clasice. Un regal sonor și floral. Ediția din anul 2026 a fost condusă de renumitul dirijor Yannik Nezet-Seguín, care a debutat la pupitrul Concertului de Anul Nou de la Viena.

5.01.2026 – Zâmbreasca. Spiritul sărbătorilor mai plutește în căsuța dintre dealuri. Ajunul Bobotezei. Masa așteptându-și oaspeții, spata pe care mama așezase 12 foi de ceapă și le umpluse cu sare pentru a ști cum este anul care abia a început. Secetos sau ploios? În care luni vor veni ploile și în care luni se va așeza seceta. Avea o metodă care nu prea da greș niciodată. Ea știa că cepele nu mint. Și asta te bucura.

10.01.2026 – „Sunetul râsului mi s-a părut, dintotdeauna, cea mai civilizată muzică din univers” (Sir Peter Ustinov).

12.01.2026 – Minus 14 grade. Sensitiv: minus 22 grade. Gerul Bobotezei, cu întârziere, dar totuși frumos, deși ritmul inimii zice altceva.

13.01.2026 – Minus 14 grade. Copaci acoperiți cu zăpadă, gheață pe trotuare... iarnă.

14.01.2026 – Parcul Central. Căsuța lui Moș Crăciun, luminițele multicolore amintind magia sărbătorilor care au trecut, zăpada strălucind pe alei, seară de gerar, strada Dunării... două adolescente (?), cu fustele fluturând în vânt, gesticulând, vorbind tare, neînțeles, și un minor, în spatele lor, la câțiva pași, tăcut, cu capul ascuns în gulerul mare al hăinuței.

15.01.2026 – „Dintre sute de catarge/ Care lasă malurile,/ Câte oare le vor sparge/ Vânturile, valurile?” (Mihai Eminescu).

18.01.2026 – „Măine este cel mai important moment din viață. Ajunge la noi în miez de noapte foarte curat. Este perfect la sosire și se lasă pe mâinile noastre. Speră că am învățat ceva de la ieri” (John Wayne).

20.01.2026 – Minus 10 grade. Cinematograful Modern, oamenii de la Cultură - pregătiți pentru a lua în primire acest târâm al artei. Sisteme de încălzit, de închidere/ deschidere, de iluminat, aparatură de proiecție, de sunet... și o zi aniversară. Ziua noului administrator, A. Buracu... și colegii, în cor, cântă, îi cântă tradiționalul cântec adresat sărbătoritorilor, și se aude bine, se aude frumos în nocturna sălii de spectacole...

22.01.2026 – Ningee! Zăpadă de ianuarie. Copacul din fața ferestrei, acoperit de zăpadă, își urmează drumul spre cer...

23.01.2026 – Ziua Internațională a Scrisului de Mână. „Cred că problema noastră, a oamenilor, în următoarea perioadă, va fi să ne dezvoltăm într-o lume în care -, în mod evident - și totul merge cu o viteză extraordinară - roboții sunt infinit mai deștepti decât oamenii. Oamenii ar trebui și cred că vor încerca să-și dezvolte toate caracteristicile care nu pot fi imitate de roboți. Evident că roboții vor putea și să scrie de mână, numai că o vor face altfel... scrisul lor, care va imita scrisul uman de mână, nu va avea legătura pe care o are mintea oamenilor. Am citit la un moment dat un studiu în care concluzia era că scrisul de mână, spre deosebire de cel de la taste, dezvoltă capacitățile intelectuale. Scrisul de mână e una dintre formele care leagă gândirea, cultura, ideile de corpul nostru, de făptura noastră umană. Iar acest lucru ne face autentici, acest lucru umanizează cu adevărat ideile” (Ana Blandiana, ziarul Metropolis).

26.01.2026 – Mesajul actorului Florin Piersic: „Iubiții mei spectatori, mă aflu pe scena unde am jucat zeci, sute, mii, mii de spectacole. La Teatrul Național din București. Astăzi sunt cu dumneavoastră cu sala goală, ceea ce mie nu-mi place, dar va fi plină când voi vrea eu... pe 26 ianuarie, când eu am să împlinesc frageda vârstă de... nici nu știu câți ani. A!!! 90, 90 și mie îmi vine să râd, pentru că nu-mi vine să cred că o să împlinesc pe 26 ianuarie, o să împlinesc, de fapt, pe 27, dar 26... mă rog, înțelegeți dumneavoastră ce vreau să spun. Dragilor, atât vreau să vă anunț: că dumneavoastră o să mă vedeți la această gală, cei care nu o să mă vedeți o să vă uitați în internet. Să nu mă uitați prea repede, gândiți-vă totuși că avem o întâlnire, o întâlnire cum îmi place mie să spun... de dragoste. Cu cine? Cu mulți și cu Florin Caisă. Aăăă, Piersic” (clujenii.ro).

28.01.2026 – Strada Renașterii. Cochetă, cu părul ei negru prins în clamă, cu geanta ei roșie și zâmbetul molipsitor, lăsând în urmă o dăra de parfum bun, trece... și o cunoști. E fata aceea drăguță de la ghișeu poștal... Eleganță feminină, zici.

30.01.2026 – Calendarul Ortodox: Sfinții Trei Ierarhi: Vasile cel Mare, Grigorie Teologul și Ioan Gură de Aur.

31.01.2026 – Scriitorii nu pleacă niciodată. Ei doar se îndepărtează puțin, zici, și tu știi că astăzi ar fi fost ziua de naștere a jurnalistului, eseistului, criticului literar, scriitorului, Omului – Liviu Comșia. Omul fără de care nu ai fi ceea ce ești...!

Florina CARVACI

Membră a Uniunii Scriitorilor din România

Citatul lunii

„Când iertăm din inimă tuturor toate și când ne liniștim conștiința, Dumnezeu ne va ierta toate și ne va da Harul Său, mai ales celor care Îl caută din inimă.”.

(Fără dragoste nu există viață, Starețul Tadei)

Rubrică îngrijită de dr. Adriana MIU

LA LUMINA ZILEI

Dimineața

În a doua jumătate a lunii ianuarie, iar au fost mai multe zile cu fulguiele: vineri - 16, duminică - 18, luni - 19, ce au avut fiecare de la 1,5 cm la 2 cm grosime. Când a nins toată ziua, joi, 22 ianuarie, s-a depus un strat de 9 cm grosime.

Februarie a început ca o zi e iarnă de demult timp: duminică - 1 și luni - 2 februarie a nins continuu și s-a constituit un strat de 15 cm grosime.

O nouă fulguială s-a înregistrat miercuri, 11 februarie, ce a lăsat un strat subțire de 1,5 cm.

La prânz

Anul 2026 are o lună februarie de ținut minte pentru noi, fiind formată din 4 zile de luni, 4 zile de marți, 4 zile de miercuri, 4 zile de joi, 4 zile de vineri, 4 zile de sâmbătă și 4 zile de duminică.

O nouă lună februarie identică va fi peste... 822 ani!

În amurg

În zona centrală, în ultima perioadă, am văzut nume noi: „Modern” (cofetărie, patiserie), „Româncuța” (pâine-patiserie), „Star Dent” (cabinet stomatologic), „Deldent” (clinică stomatologică) ș.a.

Prof. Gheorghe TUTCĂLĂU

Trăire creștină

Postul, timpul când putem începe pocăința!

Luna februarie este, pentru latini, luna lui „făurar”, timpul în care se pregăteau uneltele pentru un nou început de an agricol; este un timp de pregătire cu perspectiva succesului, în care semeni cu gândul că vei culege cel mai bun rod. Anul acesta, luna februarie devine un altfel de „făurar”, unul duhovnicesc, marcând începutul Postului Paștelui. Postul reprezintă perioada în care, prin renunțarea la hrana de origine animală, ne descoperim dependența de Dumnezeu, proces în care un rol covârșitor îl are pocăința - părerea de rău pentru nereușitele duhovnicești din propria viață. Finalul material al acestui act este spovedania, o etapă esențială în redescoperirea omului launtric.

Reculegerea nu trebuie înțeleasă ca o retragere din multitudinea preocupărilor lumii doar pentru a rămâne închis în noi înșine, ci ca un timp în care încercăm să pătrundem în adâncul ființei noastre pentru a trăi cu adevărat din acest centru. În cea mai mare parte a timpului, noi trăim în afara noastră; nu acționăm din propria voință, ci doar răspundem provocărilor exterioare. Rareori rostim cuvinte din adâncul inimii, fiind de cele mai multe ori condiționați de mediul extern. Astfel, una dintre problemele esențiale ale vieții duhovnicești este învățarea interiorizării. Aceasta nu presupune izolarea în spatele unor ziduri opace, ci o stare de intimitate profundă care ne face capabili să grăim cu adevărat, indiferent de provocările primite.

Dacă privim la Hristos, observăm că El rămâne veșnic neschimbat, indiferent de situațiile prin care trece. În schimb, noi suntem adesea o succesiune de persoane diferite, schimbându-ne în funcție de oamenii și împrejurările cu care ne confruntăm. Ne pierdem identitatea în personalități false și artificiale, asumate pentru a ne adapta. Scopul reculegerii este tocmai regăsirea adevăratei identități, pentru a putea gândi și acționa cu libertatea suverană a unei ființe restaurate.

În acest context, spovedania și pregătirea pentru aceasta devin momente ale asumării deplinei răspunderi. Nu este un moment în care redirecționăm responsabilitatea către preot sau către Dumnezeu, ci un timp în care ne aflăm față în față cu propria conștiință. Responsabilitatea la care suntem chemați nu este una de natură juridică sau culpabilizatoare, asemenea unui om prins la furat, ci este chemarea de a fi împreună-lucrători la zidirea lumii. Păcatul este, în esență, felul în care ne-am lepădat de însărcinarea ce ne-a fost încredințată.

Deși Dumnezeu și aproapele nostru sunt capabili să ierte și să plătească prețul iresponsabilității noastre, esențial este să pătrundem în sinele nostru profund și să luptăm pentru a recuceri ceea ce suntem. Acest lucru nu se poate face fugind de realitate, ci acceptând că Dumnezeu ne trimite, prin intermediul altora și al împrejurărilor vieții, căile prin care putem crește și deveni, în sfârșit, noi înșine.

În cele din urmă, această „făurire” a omului launtric prin post și pocăință nu este un scop în sine, ci pregătirea necesară pentru a primi Lumina Învierii. Curățând oglinda sufletului de straturile de identități false, ne facem capabili să reflectăm chipul lui Hristos, transformând astfel suferința renunțării de sine în bucuria regăsirii depline în Dumnezeu.

Preot Eugen Cătălin PĂUNESCU

Consilier Administrativ-Bisericesc – Episcopia Alexandriei și Teleormanului

Foto: Sursa Internet

DRUM

PUBLICAȚIE EDITATĂ DE CASA DE CULTURĂ ROȘIORI DE VEDE

Șef Serviciul pentru Cultură, Educație, Creație și Sport

Aurelia Bărbuț

Colectivul de redacție:

Redactori: Florina Carvac, Aurelia Bărbuț, Marinela Rușanu, Veronica Cojocaru, Gabriel Argeșeanu, Monica Tuinete

Colaboratori: Domnița Neaga, Iulian Bitoleanu, Liviu Nanu, Mihai-Atanasie Petrescu, Cristian Gabriel Moraru, Bianca Tutunaru, Argentin Șt. Porumbeanu, Ion Scarlat, Gheorghe Tutcălu, Eugen Cătălin Păunescu, Adriana Miu, Medeea Ioana Zoltan, Alexandra Mihaela Macacin, Miruna Maria Sirbu, Mihai Florin Hariga

Tehnoredactare: Vladimir Mutu / Tipăritor: Ionuț-Gabriel Vlad

Culegere texte: Aurelia Bărbuț, Florina Carvac

Distribuire presă: Elvira Stângă

REDAȚIA: Casa de Cultură, str. Dunării nr. 54-56,
Roșiori de Vede, Teleorman, Telefon: 0247/460619,
e-mail: drum_rosiori@yahoo.com

Răspunderea pentru conținutul materialelor
publicate revine autorilor.

Tiparul executat la S.C. TIPOALEX S.A. Alexandria
str. Ion Creangă nr. 53, Tel./fax : 0247 / 31 18 84

AERONAVE ISTORICE RESTITUITE:

P-38 LIGHTNING REDIVIVUS

Sper că am reușit să trezesc interesul multora în legătură cu legendarul Lightning. Avionul ăsta care a avut o contribuție atât de importantă la succesul Aliaților în Al Doilea Război Mondial, deși a fost construit în peste zece mii de exemplare, în zilele noastre este aproape dispărut. Am cercetat și am aflat că mai există azi doar 26 de exemplare, dintre care numai zece sunt airworthy (capabile să zboare), în timp ce restul sunt fie exponate statice prin muzee de aviație, fie se află în diverse stadii de restaurare. Înțelegem cât de prețioase sunt avioanele astea și cât de mult își doresc colecționarii (foarte bogați) să aibă așa ceva. Au fost scotocite toate muzeele private, au fost verificate toate relațiile, chiar și legendele, privind posibile aparate prăbușite și, poate, recuperate, măcar parțial.

A devenit faimoasă legenda avioanelor aterizate în Groenlanda. Pe 15 iulie 1942, în timpul celui de Al Doilea Război Mondial, șase P-38 Lightning din 94th Fighter Squadron (1st Fighter Group), împreună cu două bombardiere Boeing B-17 Flying Fortress, se întorceau pe ruta SUA – Marea Britanie, fiind participante la *Operation Bolero*. Avioanele au fost surprinse de o furtună de zăpadă și forțate să aterizeze pe banchiză. Echipajele au fost salvate, dar avioanele au fost abandonate. De-a lungul anilor, ele au fost acoperite de un strat gros de aproape 80 de metri de gheață. Și totuși, s-au găsit niște „nebuni frumoși” care și-au asumat recuperarea lor, iar munca și efortul financiar a avut succes! Cu ajutorul unui sistem de încălzire cu apă fierbinte („Super Gopher”) pentru a topi un tunel de aproximativ 268 de picioare până la avion, după câteva luni de muncă, „arheologii” au ajuns la epavă, au demontat-o și au ridicat-o la suprafață. Apoi specialiștii au reconstituit avionul Lightning, care a fost dat la zbor cu numele „Glacier Girl”, iar astăzi zboară frecvent la mitinguri aeriene în Statele Unite.

De fapt, tot acolo, în State, a fost identificat și avionul înmatriculat civil N25Y. Fabricat în 1944, se pare că aparatul nu a fost niciodată folosit în luptă. După încheierea Războiului, exemplarul în discuție a

fost vândut de surplusul militar american ca avion civil, iar noii deținători l-au folosit ani de zile ca avion de agreement sau de competiție. Unul dintre cei mai cunoscuți a fost pilotul și pasionatul de aviație Marvin L. „Lefty” Gardner, care și-a poreclit avionul „White Lightnin” și a participat cu el la competiții. În iulie 2001, avionul a suferit un accident, care l-a avariat considerabil. Cei de la Red Bull l-au descoperit și cumpărat în 2005, atunci când au început și restaurarea lui, la Ezell Aviation în Breckenridge, Texas (SUA). În 2008, restaurarea avionului a fost completă și a fost dat la zbor, iar în 2009 a fost transportat cu vaporul până la Hamburg, de unde a fost dus în zbor la Salzburg, pentru a intra în patrimoniul Hangarului 7 al Flying Bulls.

De atunci, Lightningul este prezentat în zbor la show-uri aviatice din Europa și America, dar este și personaj principal la deschiderea curselor de Formula 1 și Moto GP de la Salzburg (Grand Prix-ul Austriei).

În 2023, P-38 Flying Bulls a fost prezentat în premieră la Bucharest International Air Show (BIAS). Atunci am avut bucuria, și îi mulțumesc prietenului meu, aviatorul Andrei Lucescu pentru asta, să îi fiu prezentat domnului Raimund Riedmann, pilotul șef al Flying Bulls, cel care avea să zboare avionul bifuselat în airshow. Mărturisesc cu mândrie că ne-am înțeles ca doi prieteni, pentru că amândoi suntem mari admiratori ai scriitorului Antoine de Saint-Exupéry. Apoi am văzut Lightningul în zbor. Poate exagerez eu, dar invit pe oricine, cunoscător sau nu de aviație, să privească zborul celui bifuselat de aproape opt tone, frumos, strălucitor, capabil să execute orice figură acrobatică, pentru că este un avion de vânătoare, dar să se gândească, în același timp, că privește un avion „bătrân” de 80 de ani, în care pilotul, Raimund, are deplină încredere.

prof. **Mihai-Atanasie PETRESCU**
Membru al Asociației Aviatorilor Brașoveni
Foto: Dănuț Vlad, Aurelian Bucur

„Știrile adolescenților”

Prietenia adevărată în adolescență

Astăzi, vorbim despre prietenia adevărată în adolescență, o legătură care se construiește într-o perioadă plină de schimbări și emoții intense. Cred că prietenia adevărată nu apare din întâmplare, ea se formează în timp, prin încredere și gesturi simple. Din perspectiva mea, un prieten adevărat este persoana care te acceptă așa cum ești, fără să ceară explicații sau să judece. În adolescență, încă ne descoperim identitatea, iar prietenia devine un sprijin esențial în acest proces. Este locul unde te poți exprima liber și unde tăcerile nu creează distanță. Cred că prietenii adevărați rămân aproape atunci când nesiguranțele devin apăsătoare. Din perspectiva mea, prietenia nu înseamnă perfecțiune, înseamnă loialitate și empatie. Adolescența aduce bucurii și confuzii, iar prietenia le leagă într-o experiență comună. Unele prietenii se pierd odată cu timpul, altele rămân adânc înrădăcinate în suflet. Prietenia adevărată din adolescență ne modelează și ne însoțește mult după ce această etapă se încheie.

Alexandra Mihaela MACACIN
Colegiul Național „Anastasescu”

Cum ne dăm seama ce vrem să devenim în viitor?

„Ce vrei să te faci când vei fi mare?” este o întrebare pe care o auzim des, dar la care mulți dintre noi nu știm să răspundem. Nu pentru că nu ne pasă, ci pentru că încă ne descoperim.

Ni se cere să luăm decizii importante într-o

perioadă în care ne schimbăm constant: idei, pasiuni, vise. De multe ori, presiunea de a alege „corect” ne face să credem că a nu ști este o problemă, când, de fapt, este normal.

Poate că nu ne dăm seama ce vrem să devenim dintr-un plan clar, ci din lucruri mici: ce ne face curioși, ce ne atrage, ce ne dă sentimentul că suntem în locul potrivit. Drumul nu este același pentru toți și nici nu trebuie să fie.

Poate că adolescența nu este despre a avea toate răspunsurile, ci despre a avea curajul să pui întrebări. Iar a nu ști încă ce vrei să devii nu înseamnă că ești pierdut, ci că ești în proces.

Miruna Maria SÎRBU
Liceul Teologic Adventist „Ștefan Demetrescu”

Iarna... ca o poveste...

Iarna! Anotimpul înghețat în care totul devine alb și strălucitor. Iarna este anotimpul în care realitatea se transformă în basm. Fulgii stelați cad ușor pe pământ, formând un covor moale, rece, reflectorizant.

Gradele încep să scadă, precum petalele unui trandafir. Iar briza de aer rece înroșește obrajii copiilor ce ies chiuind la sânăș. Oamenii de zăpadă stau cu brațele ridicate, așteptând salutul trecătorilor.

Marile sărbători își anunță magia. Părinții aleargă dintr-un magazin în altul. Copiii merg din casă în casă cântând colinde, drumurile fiindu-le luminate de miile de beculețe ce împodobesc străzile. O iarnă de poveste – iarna acestora!

Mihai Florin HARIGA
Liceul Tehnologic „Virgil Madgearu”

Ce ar fi dacă...?

... fiecare decizie minoră ar declanșa un domino de evenimente complet neașteptate?

Imaginați-vă o lume în care alegerea dintre cafea și ceai dimineața devine un detonator pentru haos total. Ai ales cafea? Lanțul pornește: cofeina te face agitat, te lovești de vecin în lift, el scapă cheile, întârzie la serviciu, șeful lui se enervează și anulează un contract, ducând la falimentul unei fabrici de jucării. Rezultatul? Copiii plâng după păpuși pierdute. Totul dintr-o simplă ceașcă!

În această realitate, viața este un joc de domino urias, unde fiecare alegere banală declanșează nebunie. Să zicem că porți șosete roșii în loc de negre. Roșul atrage o vrabie, care îți fură un fir de păr, îl duce în cuib, cuibul cade pe un trecător, acesta devine alergic la pene și inventează un spray anti-păsări, care provoacă o revoltă aviară globală, păsări furioase blocând cerul.

Teoria haosului, cu efectul fluturului, devine o regulă zilnică. Filozofii ar urla de groază: „Liberul arbitru? Doar

un domino așteptând să cadă!” Relațiile? Un dezastru: un „da” la o întâlnire duce la căsătoria cu un excentric care te face stăpână peste o insulă cu pinguini. Un „nu”? Singurătate cu un aspirator rebel care visează la dominație mondială.

Societatea? Guvernele ar interzice alegerile minore, impunând un sistem care decide totul, de la culoarea cravatei la gustul pastei de dinți. Artiștii ar exploda de creativitate: o pată de vopsea accidentală naște un stil nou, o renaștere culturală.

În final, această lume ne învață să îmbrățișăm neprevăzutul. Poate deja trăim în ea, ignorând piesele care cad. Așa că, la următoarea alegere, stângă sau dreapta? — gândește: o aventură epică sau doar o coadă? Viața e domino, tu ești împingătorul!

Medeea Ioana ZOLTAN
Elevă la Colegiul Național „Anastasescu”

Priorități românești

Carol Davila
(sau povestea unui străin care a fost mai român decât mulți români)

Carol Davila, pe numele său de naștere Charles Antoine Francois Davila, a fost un medic și farmacist francez naturalizat român, născut în Italia, cu studii în Franța și Germania, devenit post-mortem membru al Academiei Române. A sosit la Giurgiu, în Țara Românească, pe 13 martie 1853, pe puntea unui vapor austriac, la dorința domnitorului Barbu Știrbei, care ceruse guvernului francez să-i trimită un medic tânăr capabil să organizeze serviciul medical al oștirii. Era proaspăt doctor în medicină cu doctorat la Paris, teza sa de doctorat bucurându-se de aprecierea profesorilor. Avea un contract pe trei ani, dar nu avea de unde să prevadă că va rămâne până la sfârșitul vieții în țara noastră. La sosire, Barbu Știrbei i-a dat gradul de maior și mână liberă să reformeze sistemul sanitar. Pentru aceasta, dr. Carol Davila avea nevoie de medici și a pus bazele școlii de medicină românească.

Înainte de toate, Carol Davila este pentru noi întemeietorul învățământului medical superior. A fost pus șef al spitalelor militare și astfel a putut să-și demareze proiectele. În 1855, a reușit să realizeze prima transfuzie de sânge din România. Școlii mici de chirurgie (1855) îi introduce (1856) și o secție de farmaceutică, apoi a transformat-o, în 1869, în Facultatea de Medicină. Chirurgie și Farmacie, după modelul Școlii din Angers unde își începuse studiile medicale. Un an mai târziu, creează pe lângă ea o Secție de Medicină Veterinară, egalând astfel sistemul sanitar din România cu cel din țările care aveau centre universitare cu tradiție.

A fost promotorul asistenței sociale (a creat primele aziluri de copii, o școală pentru surdo-muți și un atelier de tâmplărie pentru ei), este organizatorul serviciului sanitar al armatei, în perioada de după Unirea din 1859 a organizat serviciul român de ambulanțe, care s-a distins în timpul Războiului de Independență. Cuza Vodă l-a avansat la gradul de general și l-a numit inspector general al Serviciului Sanitar Militar, inspector general al Administrației Sanitare și efor al spitalelor civile.

Dr. Davila a stins molime, între care și cumplita epidemie de holeră, din 1865, de la Brăila. A elaborat formula cunoscutelor picături care-i poartă numele (tinctura Carol Davila) – o soluție orală aplicată în tratamentul diareei și a holerei. A militat pentru aderarea României la Crucea Roșie Internațională, iar pe câmpurile de luptă, unde România și-a cucerit Independența, a fost prezent în primele linii pentru a da ajutor răniților din ambele tabere unde, în

semn de prețuire, i-au fost acordate înalte ordine rusești și turcești.

Toate realizările, la care se mai pot adăuga altele, multe: școala sanitară, muzeul de anatomie etc. – îi asigură generalului Carol Davila dreptul la recunoștință și stimă unanimă. Despre acest tânăr, chiar foarte tânăr medic, care preferase să-și înceapă cariera medicală într-o țară necunoscută, departe de Franța, s-a zvonit că ar fi fiul ilegitim al marelui compozitor Franz Liszt dintr-o relație a acestuia cu contesa franceză Maria d'Agoult, autoare de eseuri și romane de factură romantică (zvon lansat în București de Sabina Cantacuzino), pentru care compozitorul a ezitat să-i dea un nume și o situație fiului, prin care acesta din urmă și le-a creat singur prin propriile realizări. Este sau nu este adevărată această legendă? Există argumente și pro și contra! Curioșii pot găsi informații în revista Magazin istoric/ ianuarie 1972 pp. 79-82 sau altundeva.

Venit în țară la noi, Carol Davila și-a câștigat simpatia a trei domnitori. L-a impresionat pe domnitorul Barbu Știrbei când, la trei zile de la sosire, i-a prezentat rezultatele unei prime inspecții sanitare și i-a adus și proiectele de reformă. Al doilea domnitor pe care l-a câștigat a fost Al. I. Cuza, azilului său de orfane dându-i numele „Elena Doamna” (soția domnitorului). Al treilea domnitor a fost Carol I, sub a cărui protecție și-a desăvârșit în cea mai mare măsură opera.

Dar, tot de la sosirea în țară, Davila a avut mari probleme de sănătate. Din cauza locuinței umede și întunecoase, a făcut reumatism care, cu timpul, a condus la pareza mâinii drepte. În 1865, după inspectarea închisorii de la Telega, unde a consultat soldați și pușcăriasi, a făcut tifos. În timpul Războiului de Independență, a făcut un antrax infecțios în zona cefei. A avut și o criză de sciatică din cauza căreia a trebuit să umble în baston. Cu toate acest necazuri, a știut să le depășească și, din aproape în aproape, a construit un sistem medical pe care l-a implementat cu succes în serviciul sanitar militar și civil, plus pe cel veterinar.

Și, pe lângă cele amintite la început a mai înființat o școală de felceri, a fondat diferite societăți și reviste de specialitate, Asociația Medicilor Români, Monitorul Medical, Gazeta Spitalelor, iar împreună cu un horticultor austriac a înființat Grădina Botanică. A introdus concursurile medicale și stagiile obligatorii în spitale, iar pentru bolnavii săraci a venit cu ideea de a se introduce consultații gratuite pentru ei.

Pentru toate cele spuse aici și pentru cele enumerate anterior, în 4 iunie 1864 s-a făcut un prim pas „oficial” spre recunoașterea „oficială” a patriotismului „străinului” pentru noua sa țară și, în Camera Deputaților, s-a propus acordarea cetățeniei române generalului medic Carol Davila, fapt împlinit abia după venirea lui Carol I, printr-un decret-lege semnat chiar de el.

S-a stins din viață la 26 august 1884, în București. În memoria sa, unele dintre cele mai importante instituții de sănătate îi poartă numele: Universitatea de Medicină și Farmacie, Spitalul Universitar de Urgență, Spitalul Militar Central, Școala Postliceală Sanitară, numeroase străzi și altele. Statuia lui, operă a sculptorului Carol Storck, se află în curtea din fața intrării principale a Facultății de Medicină din București. A fost ales membru post-mortem al Academiei Române.

prof. **Ion SCARLAT**
Sursa și foto: Internet

Jurnal de student
Nu uita să simți

Hei! Am amânat să scriu acest articol, pentru că pare greu. Plănuisem să scriu despre altceva, iar după ce subiectul mi s-a schimbat, plănuisem să încep altfel articolul. Dar cred că viața este despre imprevizibil. Poate este vorba și despre puterea noastră de a trece peste tragediile vieții.

Zilele astea mi-am dat seama cât de prețioasă este viața. Că sănătatea nu este garantată. Că trebuie să ne oprim din a mai crede că familia va fi acolo întotdeauna. Nimic nu este sigur în lumea asta grăbită. Avem nevoie de timp să ne oprim și să privim în jurul nostru. Să apreciem tot ce ni se întâmplă. Să lăsăm răutățile deoparte și să realizăm că totul se poate schimba în mai puțin de o clipită. E frumos să ne bucurăm la timp de o plimbare în parc în timp ce mâncăm dulcele nostru preferat. Doar atât.

Știi? După acest eveniment recent din viața mea, am realizat cât este de important să ai persoane dragi alături în absolut orice formă s-ar putea. Este prețios și doar să le auzi vocea. Fără să ai ceva de făcut cu ei sau ceva să le ceri.

Pur și simplu avem nevoie de ei să fie lângă noi.

Există episoade atât de rapide în viață în care îți pui toată baza în persoanele de specialitate. În care devii neputincios în fața voinței divine. Acum, eu mulțumesc și apreciez șansa oferită. Pe deasupra, mi-am dat seama și călă nevoie aveam să mă trezesc la realitate și să ies din bucla învățatului și a muncii. Să pot simți din nou cu adevărat tot ce mi se întâmplă în viață. Uitasem cât de important este să mă bucur de oamenii din jurul meu. Real, să-mi trăiesc viața.

A fost articolul pe care l-am scris cel mai greu, fiindcă atinge cele mai vulnerabile părți ale mele într-un moment de cumpănă. Este un articol scurt, care cântărește foarte mult pentru mine. Este o esență de lumină adusă întunericii prin care trec: recunoștință.

Bianca TUTUNARU
studentă la SNSPA,

Facultatea de Comunicare și Relații Publice
voluntar BOS și WomenEsteem International

Administrația publică locală

Administrația publică locală

Treizeci și patru de noi locuințe sociale date în folosință

Joi, 19 februarie 2026, după aproape un deceniu de așteptare, o parte dintre cei 85 de solicitanți de locuințe sociale cu chirie, din care 60 au îndeplinit criteriile de eligibilitate, au primit cheile noilor locuințe. Este vorba despre un bloc cu 30 de unități locative și două duplexuri, care le oferă acum un cămin stabil și sigur.

Locuințele sociale au fost construite din fonduri nerambursabile, în cadrul proiectului „Îmbunătățirea calității vieții locuitorilor Municipiului Roșiori de Vede, județul Teleorman”, desfășurat prin Programul Operațional Regional 2014-2020 (Regio).

Lista finală privind eligibilitatea și punctajul aferent fiecărei familii s-a realizat în conformitate cu prevederile legale: Legea nr. 114 din 11 octombrie 1996, republicată, privind locuințele; Legea nr. 287/2009 privind Codul civil; HCL nr. 30 din 20.02.2024 privind măsurile pentru repartizarea locuințelor sociale și a locuințelor din fondul locativ de stat din domeniul public al municipiului Roșiori de Vede.

Conform legii, de locuințe sociale cu chirie pot beneficia persoanele și familiile cu un venit mediu net pe persoană, realizat în ultimele 12 luni, care se situează sub nivelul câștigului salarial mediu net lunar pe economie.

Criteriile de departajare au vizat categoriile sociale defavorizate definite de legiuitor: tineri proveniți din instituții de ocrotire socială, persoane încadrate în grad cu handicap, invalizi de gradul I și II, pensionari, persoane și familii evacuate sau care urmează să fie retrocedate proprietarilor, tineri cu vârsta până în 35 de ani fără loc de muncă în localitate, victime ale violenței domestice, alte persoane îndreptățite. Printre criteriile de punctaj s-a numărat și vechimea cererii depuse.

Pe baza acestor criterii, Comisia socială a analizat cele 85 de solicitări înregistrate la data de 13.11.2025 și a stabilit lista de prioritate pentru 60 de persoane și familii eligibile, aprobată prin HCL nr. 168/29.12.2025.

Primarul municipiului, ec. Valerică Gheorghe Cîrciumaru, a declarat: „Pentru 34 de familii din comunitate, visul de a avea propriul cămin a devenit realitate, oferindu-le un loc pe care îl pot numi cu adevărat acasă. Această realizare reflectă eforturile constante ale administrației publice roșiorene de a sprijini dezvoltarea și bunăstarea locuitorilor”.

Repartizarea locuințelor sociale cu chirie s-a realizat conform Legii nr. 114/1996, astfel: familii formate din 1 persoană – o cameră / garsonieră; familii formate din 2 persoane – două camere; familii formate din 3 sau 4 persoane – trei camere; familii formate din 5 sau 6 persoane – patru camere.

Structura celor trei construcții edificate în str. Alea Parc Nord, respectiv în str. Vadul Vezii, este următoarea: Blocul T5, scările A și B: 9 unități locative de 1 cameră, 14 de 2 camere, 3 de 3 camere, 4 de 4 camere; 2 duplexuri: 4 unități locative de 4 camere.

Având în vedere că locuirea este un drept fundamental al omului, administrația publică locală caută noi soluții legale prin care să poată satisface solicitările celor 26 de familii care nu au avut încă șansa de a beneficia de o repartizare pentru locuință socială, precum și pentru gestionarea viitoarelor cereri.

În prezent, fondul locativ administrat de municipalitate este compus din: 58 de locuințe sociale; 32 de locuințe din fondul locativ de stat; 222 de locuințe construite prin programul național ANL.

Șaisprezece hotărâri adoptate de consilierii locali

În ședința ordinară a Consiliului Local al Municipiului Roșiori de Vede din data 26 februarie a.c., au fost discutate 16 proiecte de hotărâri inițiate de primarul Valerică Gheorghe Cîrciumaru. În urma votului unanim exprimat, au fost adoptate următoarele hotărâri:

1. Transferul cu titlu gratuit al dreptului de proprietate asupra bunurilor mobile dobândite în urma implementării proiectului „Dotarea unităților de învățământ din Municipiul Roșiori de Vede cu echipamente IT, mobilier și materiale didactice” cod F-PNRR Dotări-2023-4254, către unitatea de învățământ preuniversitar de stat, Școala Gimnazială Mihai Eminescu și structura arondate: Grădinița cu program prelungit nr. 4;

2. Transferul cu titlu gratuit al dreptului de proprietate asupra bunurilor mobile dobândite în urma implementării proiectului „Dotarea unităților de învățământ din Municipiul Roșiori de Vede cu echipamente IT, mobilier și materiale didactice” cod F-PNRR Dotări-2023-4254, către unitatea de învățământ preuniversitar de stat, Școala Gimnazială Mihai Eminescu — structurile arondate: Școala Gimnazială Alexandru Depărățeanu, Grădinița cu program normal nr. 2 și Grădinița cu program normal nr. 5;

3. Transferul cu titlu gratuit al dreptului de proprietate asupra bunurilor mobile dobândite în urma implementării proiectului „Dotarea unităților de învățământ din Municipiul Roșiori de Vede cu echipamente IT, mobilier și materiale didactice” cod F-PNRR Dotări-2023-4254, către unitatea de învățământ preuniversitar de stat, Școala Gimnazială Zaharia Stancu — structurile arondate: Grădinița cu program normal nr. 6 și Grădinița cu program prelungit nr. 3;

4. Transferul cu titlu gratuit al dreptului de proprietate asupra bunurilor mobile dobândite în urma implementării proiectului „Dotarea unităților de învățământ din Municipiul Roșiori de Vede cu echipamente IT, mobilier și materiale didactice” cod F-PNRR Dotări-2023-4254, către unitatea de învățământ preuniversitar de stat, Școala Gimnazială Zaharia Stancu — structurile arondate: Școala Gimnazială Dan Berindei, Școala Gimnazială Gala Galaction, Grădinița cu program normal nr. 7 și Grădinița cu program prelungit nr. 1;

5. Modificarea și completarea HCL nr. 16/25.01.2024 privind aprobarea parteneriatului dintre unitatea administrativ-teritorială Municipiul Roșiori de Vede, prin Consiliul Local, cu 10 UAT-uri din județul Teleorman și Biblioteca Județeană „Marin Preda” Teleorman, în vederea depunerii cererii de finanțare pentru implementarea proiectului „Finanțarea bibliotecilor pentru a deveni hub-uri de dezvoltare a competențelor digitale” în cadrul Planului Național de Redresare și Reziliență, Pilonul II, Investiția 17, Scheme de finanțare pentru biblioteci pentru a deveni hub-uri de dezvoltare a competențelor digitale, operațiunea D.

– „Competențe digitale, Capitalul Uman și utilizarea Internetului”. Componenta 7: Transformarea digitală;

6. Actualizarea „Programului de acțiune comunitară destinat prevenirii și combaterii riscului de sărăcie și excluziune socială”;

7. Aprobarea recalculării chiriei pentru contractele de închiriere ce au ca obiect locuințe pentru tineri destinate închirierii, construite prin Agenția Națională pentru Locuințe, situate în municipiul Roșiori de Vede;

8. Prelungirea contractelor de închiriere, care expiră în cursul anului 2026, pentru locuințele ANL din municipiul Roșiori de Vede;

9. Prelungirea contractelor de închiriere, care expiră în cursul anului 2026, pentru locuințele sociale, case naționalizate, locuințe convenabile, apartamente vechi și curți, grădini, și care fac parte din fondul locativ al municipiului Roșiori de Vede;

10. Schimbul locuinței ANL cu o cameră deținută de dna Dumitru Rodica Ionela, în str. Alea Parc Nord, bl. T3, ap. 12, cu locuința ANL liberă din str. Alea Parc Nord, bl. T3, ap. 5;

11. Declararea unui teren în suprafață de 1800 mp, situat în zona CFR - Fdt. 3 Călușari, ca aparținând domeniului privat al Municipiului Roșiori de Vede;

12. Proiect de hotărâre privind cesiunea contractului de închiriere înregistrat sub nr. 17078/15.09.2021;

13. Proiect de hotărâre privind cesiunea contractului de concesiune înregistrat sub nr. 137/26.11.2007;

14. Prelungirea duratei contractului de închiriere nr. 1301/25.02.2016.

15. Completarea HCL nr. 197 din 18.12.2018 prin care s-a aprobat nomenclatorul străzilor municipiului Roșiori de Vede;

16. Acordarea unor ajutoare de urgență pentru două persoane aflate în situație de dificultate temporară.

Au fost prezenți toți cei 19 consilieri locali.

Finanțat de
Uniunea Europeană

**COPII ȘI PĂRINȚI. SPRIJIN LOCAL
PENTRU PREVENIREA
DEZINTEGRĂRII FAMILIALE**

COD SMIS 327669

Proiect implementat de UAT Municipiul Roșiori de Vede,
în parteneriat cu
Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Teleorman

Finanțat prin Fondul Social European+.
Prioritate: P5. Reducerea disparităților dintre copii
la risc de sărăcie și/sau excluziune socială și ceilalți copii.

Valoarea totală a proiectului:
9.222.679,37 lei, din
care valoarea nerambursabilă
este de 9.038.225,79 lei.

Obiectivul principal al proiectului:
Reducerea disparităților sociale și
prevenirea separării copiilor de familie
lor prin dezvoltarea și implementarea de
servicii comunitare integrate pentru 272
de copii din Municipiul Roșiori de Vede,
dintre care 269 copii aflați în risc de
asuprare și 3 copii cu măsuri de protecție
specială, contribuind astfel la
modernizarea sistemului de protecție
socială și promovarea accesului echitabil
la servicii de suport pentru grupurile
vulnerabile.

Perioada de implementare
a proiectului:
01.03.2025 - 29.02.2028

Descoperă-ți talentul la Cercul de Creație Literară!

Si în luna februarie, Casa de Cultură din Roșiori de Vede a pus la dispoziția roșiorenilor, de toate vârstele, posibilitatea de a își descoperi abilitățile de care dau dovadă în domeniul muzicii, creației literare sau al artei populare, de a și le însuși, completa și chiar perfecționa, astfel încât bagajul cultural să fie unul cât mai vast și cât mai desăvârșit.

Cercul de Creație Literară, coordonat de poeta Florina Carvaci, își desfășoară activitatea în funcție de timpul și posibilitățile participanților, dar fără a diminua în vreun fel realizarea evenimentelor organizate în cadrul instituției.

Astfel, pe lângă rolul de a descoperi tinerele talente literare, Cercul de Creație Literară își propune ca obiective principale stimularea creativității și

Florina CARVACI

imaginației, dezvoltarea tehnicilor de scriere și analiză, promovarea lecturii ca plăcere, dincolo de programa școlară, valorificarea produselor literare, facilitând publicarea în reviste, participarea la diverse concursuri organizate la nivel național sau internațional, încurajarea participanților în vederea implicării în domeniul culturii scrise. Iar rezultatele interacțiunii cu cei interesați nu s-au lăsat așteptate, mulți dintre ei reușind să publice în ziarul „Drum”, să realizeze și să coordoneze revistele școlii în care studiază, și chiar să pregătească volume de versuri în vederea editării.

Cei care își doresc să investească în viitorul lor educațional sunt invitați să se alăture cursurilor gratuite coordonate de un membru al Uniunii Scriitorilor din România și să facă primul pas spre afirmarea propriului talent literar.

Cercul de Muzică – armonii care construiesc caractere

De luni până vineri, la Casa de Cultură din Roșiori de Vede, muzica prinde viață prin glasuri tinere, acorduri de chitară și ritmuri pline de energie. Cercul de Muzică este spațiul în care copiii și tinerii își descoperă talentul, își dezvoltă încrederea și învață să se exprime prin artă. Printr-o activitate constantă și bine structurată, acest atelier artistic a devenit un reper pentru cei care doresc să învețe să cânte vocal sau instrumental.

Organizat pe mai multe secții – canto, chitară și percuție – cercul oferă cursanților posibilitatea de a-și alege direcția artistică potrivit aptitudinilor și preferințelor lor. Secțiile de canto și chitară sunt coordonate de profesorul și artistul Tedy Stângă, care îmbină experiența scenică cu vocația pedagogică, punând accent atât pe formarea tehnică, cât și pe dezvoltarea expresivității și a încrederii în sine. La secția de percuție, cursanții sunt îndrumați de talentatul Stelian Avram, care îi inițiază în tainele

ritmului, disciplinei muzicale și coordonării.

Activitatea cercului nu se rezumă doar la lecții individuale sau de grup. Cursanții sunt implicați constant în pregătirea unor momente artistice dedicate evenimentelor culturale locale, contribuind activ la viața culturală a comunității. Astfel, muzica devine nu doar un proces de învățare, ci și o formă de participare și afirmare publică.

Un aspect important al Cercului de Muzică este caracterul gratuit al cursurilor, ceea ce permite accesul unui număr cât mai mare de copii și tineri la educație artistică de calitate. Într-un mediu sigur și motivant, aceștia învață nu doar note și tehnică instrumentală, ci și perseverență, responsabilitate și spirit de echipă.

Casa de Cultură își propune, prin acest cerc, să cultive talentul local și să ofere tinerei generații alternative constructive de petrecere a timpului liber. Cei interesați sunt invitați să se alăture activităților desfășurate pe parcursul întregii săptămâni și să descopere bucuria de a face muzică într-un cadru organizat și profesionist.

Aurelia BĂRBUȚ

Rămas bun, Petre Bozdoc!

- continuare din pag. 1

Activitatea sa nu s-a limitat la publicistică. A fost profesor prin vocație, formator de generații, un om care a știut să transmită nu doar informații, ci și valori precum respectul, echilibrul, responsabilitatea. A colaborat constant cu structurile din cadrul Serviciului pentru Cultură, Educație, Creație și Sport, fiind un sprijin real în demersurile culturale și educative ale comunității.

Autor de volume dedicate naturii și importanței protejării mediului, Petre Bozdoc a transformat scrisul într-un instrument de conștiință. Textele sale nu au fost simple descrieri lirice ale peisajului, ci avertismente lucide și apeluri sincere la grijă față de natură, pe care o iubea profund.

Dincolo de activitatea profesională, rămâne în memoria noastră ca un OM de o bunătate rară, cu un bun-simț ieșit din comun, blând, echilibrat și generos. A fost un coleg loial, un colaborator de nădejde și un prieten special.

Ziarul DRUM pierde nu doar un colaborator de tradiție, ci o conștiință, o voce care a înobilat paginile publicației prin seriozitate și profunzime.

Îi vom păstra vie amintirea și vom continua să prețuim moștenirea sa morală și intelectuală. Transmitem sincere condoleanțe familiei și tuturor celor care l-au cunoscut și l-au prețuit!

Pliculețul cu pelin

Atenție la ciorbă!

Cine s-a fript cu ciorbă, a aminte pentru dieta sportivilor doua oară pune iaurt în ea – noștri. proverb actualizat.

Propuneri de lectură:

S-a aprobat legea pensiilor de serviciu a magistraților. Foarte bine, însă acum se caută magistrați.

Julian Barnes – *O istorie a lumii în 10 ½ capitole*, Editura Nemira, 2019;

Costică Brădățan – *A muri pentru o idee (Despre viața plină de primejdii a filosofilor)*, Editura Spandugino, 2025;

Paula Fredriksen – *Pe când creștinii erau evrei*, Editura Humanitas, 2023.

Bulgarii au obținut două medalii de bronz la Jocurile Olimpice de iarnă. Precis au fost dopați cu castraveci de-ai lor.

Federațiile noastre pentru sporturi de iarnă ar trebui să ia

Liviu NANU

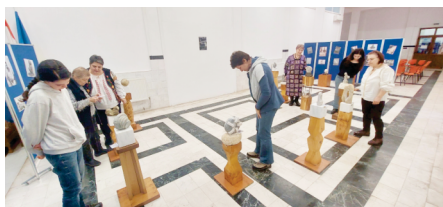

Atelierul de Creație al Casei de Cultură – un spațiu viu al tradiției și al dialogului cultural

Joi, 19 februarie 2026, o zi aparent obișnuită din calendar, s-a dovedit a fi una cu totul specială la Atelierul de Creație al Casei de Cultură. Activitatea desfășurată cu această ocazie a reunit arta, tradiția și educația culturală, confirmând încă o dată rolul important pe care atelierul îl are în viața comunității.

Ziua a fost dedicată, mai întâi, marelui sculptor Constantin Brâncuși, în contextul în care anul 2026 a fost declarat Anul Brâncuși. Membrele Atelierului de Creație și-au îmbogățit bagajul cultural și creativ prin vizitarea a două expoziții deschise chiar în aceeași zi: „Universe inside”, expoziție de sculptură în piatră de râu, semnată de artistul plastic roșiorean Costel Păun, găzduită de Casa de Cultură, și „Grafică”, expoziție de grafică realizată de artistul plastic Costel Lupu, la Muzeul de Istorie „Petre Voivozeanu”. Cele două evenimente artistice au oferit participanților prilejul de a descoperi noi forme de expresie și de a reflecta asupra legăturii dintre tradiție și contemporaneitate.

În cadrul atelierului a fost marcată și aniversarea îndrăgitei interprete de muzică populară Irina Loghin, născută la 19 februarie 1939. Momentul a fost un bun prilej pentru a aduce în atenția publicului costumul popular din zona Prahovei, purtat și promovat cu mândrie de-a lungul timpului de artiști.

Coordonatoarea atelierului, Monica Tuinete, și-a propus ca, lunar, acolo unde este posibil, să le vorbească cursanților despre

marile voci ale muzicii populare românești. Demersul îmbină armonios activitatea practică de lucru manual cu educația culturală, oferindu-le în special tinerelor participante ocazia de a descoperi personalități care au reprezentat România prin cântec și prin portul tradițional.

În acest context, Monica a prezentat cămașa de Prahova cusută chiar de ea, realizată cu migală și dăruire. Predominând rozul, ornamentată cu mii de paiete – numite odinioară „fluturi” – și completată de sute de mărgelă de sticlă, ia a devenit un exemplu concret al rafinamentului și bogăției decorative specifice zonei. Prezentarea a stârnit interesul cursanților, motivându-le să acorde o atenție sporită modelelor tradiționale din această regiune.

Astfel de întâlniri demonstrează că arta cusutului nu înseamnă doar realizarea unor obiecte vestimentare, ci reprezintă o expresie culturală profundă, care a evoluat de la motive tradiționale la tehnici artistice complexe, păstrându-și relevanța și valoarea în contemporaneitate.

De două ori pe săptămână, de la ora 13.00, Atelierul de Creație devine un spațiu al întâlnirii și al solidarității. Aici, iubitorii de lucru manual admiră, schimbă idei și experiențe, se sprijină reciproc și se încurajează în finalizarea proiectelor începute. Atmosfera caldă și deschisă transformă atelierul într-un adevărat nucleu comunitar.

Atelierul de Creație al Casei de Cultură rămâne un loc în care tradiția este trăită, învățată și dusă mai departe, cu responsabilitate și pasiune, povești cusute pe pânză care, prin mâinile și sufletele celor care le creează, devin parte din patrimoniul viu al comunității.

Alexandra DUNCAN

Foto: Aurelia BĂRBUȚ, Elvira STÂNGĂ

Am primit la Redacție

(anul XXVI). Număr în care cititorii pot găsi un editorial semnat de Stan V. Cristea, istorie literară, cronică literară, poezie, eseu, comentarii critice semnate de cunoscuți oameni de cultură: Ana Dobre, Florin Burtan, Marian Nencescu, Ștefan Mitroi, Nicoleta Milea, Florin Copcea, Nicolae Dina, Evelyn Croitoru, Mihaela Albu, Titi Damian, Florentin Popescu, Cristian Gabriel Moraru, Nicolae Scurtu etc.

Acolada – Revistă lunară de literatură și artă, apare sub egida Uniunii Scriitorilor din România. Editor, Asociația Societatea Literară Acolada. Nr 12 (219) decembrie 2025 (anul XIX). Numărul a fost tipărit cu sprijinul Primăriei Municipiului Satu Mare. Director general: Radu Ulmeanu. Director: Gheorghe Grigurcu. Un număr în care semnează: Radu Ulmeanu, Gheorghe Grigurcu, Dumitru Augustin Doman, Tudorel Urian, Adela Rachi, Zenovie Cărlugea, Lucia Negoită, M a g d a U r s a c h e, Florica Bud, Pavel Șușară, Leo Butnaru etc.

Caligraf – Nr.1-2 (284-285) ianuarie-februarie 2026

ANIROL

Să mai citim puțin!

Liturghii în bibliotecă

Eminescu și Hasdeu despre Al. Depărateanu

Opera lui Alexandru Depărateanu, sucombat prematur, la nici 31 de ani, a trezit numeroase ecouri critice în rândul contemporanilor săi, printre aceștia numărându-se și marii scriitori romantici Mihai Eminescu și Bogdan Petriceicu Hasdeu. Personalitate proteică, scriitorul roșioran și-a exersat condeul în multe genuri literare: poezie, proză, teatru, publicistică. A avut realizări și în domeniul traducerilor literare, traducând din lirica spaniolă.

Drama sa istorică în versuri, *Grigore Vodă, Domnul Moldovei*, a stârnit mai întâi pana satirică a romanticului Hasdeu. Iată ce scria acesta în articolul *Mai iată unull!*, publicat în 1864, în revista „Aghiuță”, după ce citise doar 5 scene din piesa publicată în ziarul „Buciumul”:

„Poetii, ca vinul, ne plac cu atât mai mult, cu cât ei sunt mai vechi. Omer, de pildă, este ca Tocaiul de o sută de ani. Prin urmare, poezii, tot ca vinul, ne plac cu atât mai puțin, cu cât ei sunt mai noi. De pildă ... (...) D. Depărateanu e un poet de tot nou, acru ca vinul ce n-a avut încă timp să se așeze.

Până acum cunoaștem, din *Buciumul*, numai 5 scene din cele 5 acte ale dramei; dar suntem hotărâți cu toată energia putincioasă a nu cunoaște mai mult decât atâta; căci ne ținem de proverbul părintesc: ziua se cunoaște de dimineață.” (B. P. Hasdeu, *Mai iată unull!*, în „Aghiuță”, Anul II, Nr. 11, 26 ianuarie 1864, p. 85, articol republicat în *Aghiuță: 1863-1864*, foaie umoristică, satirică și critică, ediție critică de I. Opreșan, Editura Vestala, București, 2009, p. 95).

Ce-i reproșa în fond Hasdeu lui Depărateanu? Inadecvarea sau mai bine zis libertatea artistică pe care autorul și-a luat-o față de fondul istoric real al secolului în care a domnit Grigore al III-lea Ghica („producerea d-lui Depărateanu poartă un nume istoric, fără a fi cât de puțin o producere istorică”), deși tot la fel avea să procedeze și Hasdeu în *Răzvan și Vidra* câțiva ani mai târziu, lipsa de verosimilitate a personajelor dramei care purtau toate nume atipice pentru niște moldoveni („personajele dramei sunt imaginare și chiar neprobabile, purtând niște nume neuzite dincolo de Milcov), faptul că moldovenii din piesă fac (ab)uz de „dialectul muntenesc” și mai ales că „drama d-lui Depărateanu se începe cu cuvintele lui Conachi vrând să plece.”

La moartea poetului și dramaturgului roșioran, tonul lui Hasdeu avea să se îndulcească puțin și, din „poet de tot nou, acru ca vinul”, Depărateanu este încadrat de Hasdeu în categoria puținelor „talente originale” de care se bucura literatura română la acea vreme. În acest sens, iată ce scria Hasdeu, sub celebrul său pseudonim Puang-Hon-Ki, în articolul *O lacrimă între răsuri*, publicat în revista „Satyrul”, în februarie 1866:

„Anul trecut răpi Bucureștii lui trei literați în toată întinderea acestui cuvânt: poetul Depărateanu, economistul Marțian și romancierul Filemon.

Pierderea fu cu atât mai crudă, că moartea ne despoia tocmai de ceea ce este mai rar în literatura română, în genere, și în acea bucureșteană, în special: de talente originale.

Filemon, Marțian și Depărateanu n-au fost nici doctori, nici laureați; ei nu-și dau aere de oameni mari, nu purtau ochelari, nu făceau paradă de idei furate din străinătate, nu se [im]păunau prin auritele saloane ale pretențioasei vanități; nu!

Modești și laborioși, ei vorbeau puțin, se arătau și mai puțin; scriau mult, cugetau și mai mult!

Dar ce e remarcabil, câteștrei erau înzestrați, într-un grad foarte dezvoltat, de acel spirit mușcător, ce lesne se împacă și cu beletristica cea mai ușoară și cu știința cea mai profundă.

Și în adevăr, cum oare să nu muște un om de geniu în fericita țară românească, unde, la tot pasul și în toate împrejurările, el vede vicii, desertăciune, egoism, ipocrizie, fanfaronadă, calomnie, Tersii și Zoili încoronați sau Achilli și Omeri azvârlîți pe poduri!

Așadar, Marțian, Filemon, Depărateanu au fost deopotrivă satirici.” (B.P. Hasdeu, *O lacrimă între răsuri*, în „Satyrul”, Anul I, Nr. 4, 27 februarie 1866, articol republicat în *Satyrul: 1866*, ediție critică de I. Opreșan, Editura Saeculum I. O., București, 2011, p. 35).

După deplângerea acestor oameni de cultură contemporani (economistul Dionisie Pop Marțian, prozatorul Nicolae Filimon și poetul Alexandru Depărateanu) cărora le sesizase tăria nervului satiric specific omului de geniu, în finalul articolului Hasdeu se referă la poezia *Vara la țară* a lui Depărateanu pe care o consideră nici mai mult, nici mai puțin decât o „**sublimă poezie, una din cele mai frumoase în limba română**” și o reproduce în revistă *ad integrum*.

Nici celălalt mare romantic al literaturii române, Mihai Eminescu, nu avea să fie indiferent față de scriitorul roșioran. Mihai Eminescu considera drama istorică a lui Depărateanu, *Grigore-Vodă*, drept „**o genială aruncătură pe hârtie**”. Iată ce scria junele de doar 20 de ani despre această operă dramatică, în articolul *Repertoriul nostru teatral*, publicat în revista „Familia”, în ianuarie 1870:

„... voi cita piese, cari merită într-adevăr să se reprezinte, pentru că au poezie, sânt lucrate cu conștiință multă și cu talent mult, deși adevărul nu e tocmai păzit pretutindenea. Acestea-s: drama *Rienzi* a lui Bodnărescu, dramatizare destul de nimerită a romanului lui Bulwer cu aceeași numire, și drama *Grigore Vodă* a lui Depărateanu, — o genială aruncătură pe hârtie, ruptă în țesătura ei, neadevărată și neverosimilă pe alocurea; însă în orice caz, mai bună decât multe traduceri din franceză, cari au avut onoarea de a batjocori scena română.” (Mihai Eminescu, *Repertoriul nostru teatral*, în „Familia”, Anul VI, Nr. 3, 18/30 ianuarie 1870, articol critic reproduș în Mihai Eminescu, *Opere*, vol. IV: *Publicistică 1870-1877*, ediție îngrijită, studiu introductiv, notă asupra ediției de D. Vatamaniuc, Editura Național, București, 2010, p. 56).

Iar receptarea critică a personalității și operei scriitorului Alexandru Depărateanu în secolul al XIX-lea nu se oprește aici. Duiliu Zamfirescu avea să-i consacre o nuveletă intitulată *Cum a iubit Depărateanu*, publicată în „Literaturul” (febr. 1881), iar Alexandru Vlahuță a publicat în „Familia” orădeană (nov. 1885) un mic studiu dedicat operei poetice a autorului *Vieții la țară*. Dar despre acestea și alte articole critice din epocă dedicate scriitorului roșioran, voi face referire cu alt prilej.

prof. Cristian Gabriel MORARU

Lecturi în lumină

Otilia Ardeleanu: Caligrafia unei duminici

Olteancă la origine, născută în localitatea Mârșani, jud. Dolj, dar trăitoare de mulți ani în Constanța, poeta Otilia Ardeleanu a debutat editorial în 2009 cu volumul de versuri *Culorile sufletului meu* (Editura Metafora, Constanța).

Între timp, zestrea literară a autoarei a sporit cu noi și originale volume de poezie, proză, cronici literare, eseistică ..., dintre care voi aminti câteva titluri: *Totul e să mergi până la capăt* (Editura Paralela 45, Pitești, 2016), *Pe tibia-n jos* (Editura Rafet, Râmnicu-Sărat, 2017), *Niciodată să nu spui unei zile că e ordinară* (Editura Ex Ponto, Constanța, 2018), *Poezia în mintea goală* (Editura Ex Ponto, Constanța, 2021), *Când tac și tu mă asculti* (Editura Junimea, Iași, 2021), *Timpul meu se măsoară în inimi pe care le ating* (Editura Ex Ponto, Constanța, 2021), *Doze de plăcere* (Editura Neuma, Apahida, jud. Cluj), *M-am izolat în locul cel mai frumos din lume, inima ta* (Editura Ex Ponto, Constanța, 2022), *Schimb de vorbe cu Gabriela* (Editura Eikon, București, 2022) ...

În toamna anului 2025, apare, în Colecția „ARCA” a Editurii Neuma (Apahida, Cluj), volumul de versuri *Caligrafia unei duminici*, semnat de talentata poetă, membră a Uniunii Scriitorilor din România, Otilia Ardeleanu.

„Duminica e ziua Domnului, pe care scriitoarea, acum, la maturitate deplină, o întâmpină cu bucurie, sfială, credință și al cărei nume îl caligrafiază cât știe de elegant”, spune cunoscutul și apreciatul critic literar Horia Gârbea pe coperta a IV-a a cărții.

Creația lirică a Otiliei Ardeleanu se circumscrie, fără nicio îndoială, postmodernismului, atât ca fond tematic, cât și ca formă de expresie. Întâlnim: versul liber, fără constrângeri prozodice; lipsa totală a oricărui semn de punctuație (pentru că poezia însăși a cerut „unui creion încrezut / și pătimaș care făcea uz de prea multă punctuație ...” să dea jos de pe ea „acest neglijeu brodat în puncte / cu multe virgule de mătase în franjuri / și bretele ca niște semne de întrebare ...” (*caligrafia unei duminici*)).

Valorificarea prozaismului, desolemnizarea discursului poetic, cuprinderea diversității realului, refuzul unui stil înalt, ermetic, impersonal ... sunt alte caracteristici, care definesc creația lirică postmodernă și pe care le întâlnim și în scrierile poetei O. Ardeleanu.

Cele aproape șaptezeci de poeme incluse în volumul *Caligrafia unei duminici* abordează teme esențiale, specifice genului liric, pe care autoarea le tratează într-o manieră proprie, impregnate cu sfințenie de o lumină purificatoare. Nu avem aici o poezie religioasă, în adevăratul înțeles al cuvântului, dar temelia, pe care se zidește întregul edificiu poetic, stă sub semnul credinței în Dumnezeu.

Într-o lume umbră de îngrijorare, cum este aceasta pe care tocmai o parcurgem, poeta Otilia Ardeleanu își propune să lase cuvintele „... fără botniță / să se elibereze de ce au de spus ... / le voi da drumul din lesa constrângerilor / să adumece pământul care ne-a fost dat ...” (*drepturile de autor ale lui Dumnezeu*). Și toate acestea, în numele unei înșenări de care avem atâta nevoie, pentru a supraviețui.

Libertatea de a scrie fără nicio reținere, credința în Dumnezeu, evocarea sărbătorilor creștine (Paștele, Floriile, Învierea Domnului ...) și semnificațiile lor pentru

credincioși, natura văzută în toată splendoarea ei, indiferent de anotimpul în care a fost surprinsă de autoare, întoarcerea la anii copilăriei, iubirea profană (de cele mai multe ori neîmpărtășită), iubirea sacră pentru Divinitate, creația artistică văzută ca o fereastră deschisă spre eternitate, curgerea ireversibilă a timpului și odată cu el perisabilitatea ființei umane ... sunt tot atâtea teme și motive poetice pe care Otilia Ardeleanu le dezvoltă într-o manieră personală, printr-o curată și frumoasă limbă românească, încărcată de o prospețime adusă parcă de briza de la malul mării, unde autoarea trăiește și creează.

Ca să-și facă viața suportabilă, poeta O. Ardeleanu și-a pus toată încrederea în Dumnezeu, convinsă că „la braț cu Time viața e mereu posibilă / cum doar michelangelo / dă bolții albastru / când parcă și ochii iau din el / seninătatea” (*încerc*).

O plimbare prin pădure îi prilejuiește autoarei o reflecție profundă asupra momentului astronomic al trecerii de la toamnă la iarnă (cu trimiteri la anotimpurile umane), când natura se modifică și se bucură atunci când leapădă veșmântul de frunze aramii și-și pune „argint pe umeri / și în păr ...” (*ultima noapte de noiembrie*).

Căderea zăpezii este percepută ca o sărbătoare a firii, ca o autentică ninsoare cu îngeri: „de aseară îngerii coboară acrobatic / pe sfiori subțiri de ploaie / îi aud căzând pe pervazul meu / câte trezeci și trei deodată / lovesc ferestrele cu aripi fulgite ...” (*ninsoare angelică*).

Dacă în lirica românească unii poeți cântă salcâmul, teiul, mărul, plopul ..., Otilia Ardeleanu se oprește asupra salciei, și aceasta nu întâmplător, fiindcă salcia are conotații biblice. Cu mireasma sa discretă, cu farmecul cu care mângâie suprafața apei, salcia se lasă îmbrățișată de poeta ce simte instantaneu cum toate tristețile și dezamăgirile sale se risipesc, își iau zborul „ca niște păsări în stol” (*salcii*).

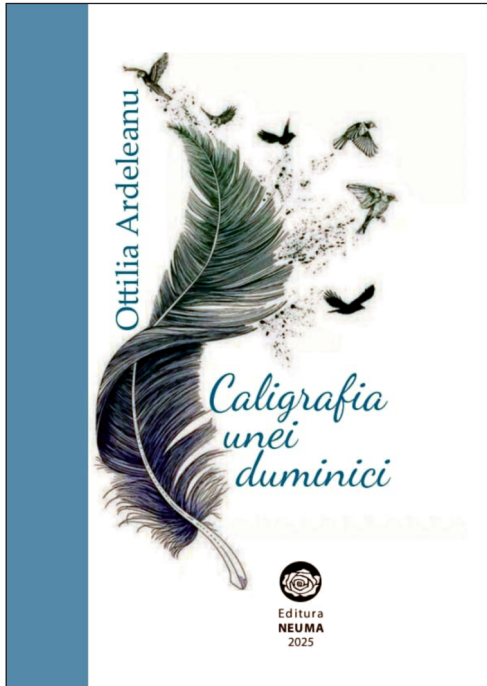
Ne-am îndepărtat de credință, ne-am îndepărtat de Dumnezeu, în timpurile din urmă. Ne-am înrăit. Luăm totul în derădere ... Această distanțare este percepută și de autoarea volumului *Caligrafia unei duminici* și o exprimă atât de plastic într-un poem de-a dreptul antologic: „Doamne / am auzit că ești liber arbitru / ne lași în voie / nimic nu ne impui / dar degeaba / Doamne / nu știm ce să facem / cu libertatea / o dăm de gard / o silim / îi punem cuvinte murdare în gură / grosolănii / jignirile sună ca niște psalmi de cartier / Doamne / mă crezi / am umblat în genunchi / pe toată tarlăua literară / iar unii au scuipat / au terfelit urmele genunchilor mei / sângele s-a coagulat în mizerii / am scrâșnit / am continuat să resist / doar de dragul Tău / fiindcă ne dai libertate / și noi nu știm să o împărțim / ca la Cina cea de Taină” (*dacă am putea doar să trăim*).

Cartea *Caligrafia unei duminici*, prin poemele cuprinse între copertele sale, poate fi considerată, fără nicio rezervă, o autentică artă poetică a scriitoarei noastre.

Citind poezia Otiliei Ardeleanu, am trăit sentimentul că, în surdina, auzeam o muzică religioasă călăuzitoare. Cred că acea muzică venea din discursul liric al poetei, purtându-mă spre sferele înalte ale creației și ale credinței purificatoare ...

prof. Domnița NEAGA

Membră a Uniunii Scriitorilor din România

Meridiane critice

Transdisciplinaritatea - apogeul construcției științifice Basarab Nicolescu - Sub semnul septenarului

- urmare din numărul trecut -

În celălalt capitol, discipolii aduc un prinos de recunoștință și afectivitatea, începând cu Mihai Cristian Ene (Basarab Nicolescu rămâne un cercetător riguros al miracolelor, pp. 72-74), continuând cu Emanuela Ilie - care l-a întâlnit de două ori, în 15 octombrie 2009, la Iași, la un colocvium pe tema Eugen Ionescu, apoi, la Gălbănușul-bucureștean, 27 noiembrie 2009, un fascinant partener de dialog, fără morgă, de o curtoazie rară (pp. 80-81), Adina Sorohan (la Centrul de Cercetare a Imaginarului, Cluj), și craiovenii Gabriel Nedelea (centrul vital în transdisciplinaritate este terțul trăit, p. 89) și Petrișor Militaru - frumosul și fizica și-au dat întâlnire la Paris, grație lui Brâncuși, Ionescu, Brauner, Lupasco...

Volumul preferat al recenzenților: *Noi, particula și lumea*, Junimea, 2007. Pompiliu Crăciunescu face diferența între Terțul inclus lupascian și cel ascuns al lui Nicolescu (p. 102). Radu Constantinescu reiterează legătura știință-religie, în vreme ce Petre Răileanu se oprește la noțiunile de *nivel de realitate și terțul ascuns*, ca și la rolul contradicției în progres, element sesizabil la artiștii Salvador Dali, H. Michaux, Breton - suprarrealistul, adept al miraculosului. Emanuela Ilie revine la perechea epitext vs. peritext (în accepția lui Genette) - p.140, Irina Dincă - „neostentitul Căutător de Adevăr” - pp. 151-156, Raluca Bădoi - recursul la Heraclit, Plotin, Hegel, Kierkegaard - p. 158, cu punctul comun *mirarea, oglinda, eul* - p. 161. M.C. Ene decelează semnificațiile pluridisciplinarității (studiul unui

obiect, fenomen de către mai multe discipline, p.163), comparativ cu transdisciplinaritatea - o soluție la criza actuală a umanității (p. 163). Același Gabriel Nedelea, detectând două perechi conceptuale-actualizare-potențializare, omogenizare-eterogenitate, se lansează într-o paralelă B. Nicolescu vs. Ștefan Lupasco.

Tot o lectură contrastivă propune și Petrișor Militaru, dar cu termenul de comparație schimbat (Jacob Böhme). În schimb, Ștefan Bolea în *Epistemologia cuantică și metodologia transdisciplinarității* lămurește cauzalitatea prin fundament al realismului clasic, dependentă de rațiune, iar continuitatea subordonată organelor senzoriale (p. 176). Realul este ceea ce este, palpabilul, vizibilul, iar realitatea e legată de rezistența în experiența noastră umană

(p. 176). Dacă Luiza Mitu dezbate cartea *Știința, evoluția și sensul*, cu reperul Jacob Böhme, dimpotrivă, obiectul de studiu se schimbă, el numindu-se *În oglinda destinului*, Ed. Institutul European, 2009. G. Nedelea mizează, de data aceasta, pe ecourile fizicii în literatură, filosofie, antropologie, iar Emanuela Ilie surprinde plăcut prin darul ei - o monografie „scrisă cu mare finețe”, după cum s-a exprimat domnul profesor. Nu este omis criticul Basarab Nicolescu și al său studiu șocant despre Ion Barbu, iar la final se emite verdictul că *Transdisciplinaritatea* ar constitui apogeul construcției științifice (p. 194).

prof. dr. Iulian BITOLEANU

Colegiul Național „Anastasescu” Roșiori de Vede
Membru al Uniunii Scriitorilor din România și al
Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România

Lecția de istorie ○ Lecția de istorie

Oameni care au fost

Doctorul Toma Gh. Andreescu

Tânărul Toma Gh. Andreescu urmează cursurile Facultății de Medicină din București. Este bine apreciat de profesori și colegi. Momentele trăite de el, sensibilitatea proprie adolescenței, au îmbrăcat adesea o dimensiune argumentată ce a generat stări chinestezice potrivite lui. Nu întâmplător, curiozitatea lui nepotolită, colorată abundent de afectivitate, nuanțată de puțină grandomanie și de puțină grandilocvență, alături de setea de cunoaștere și de autoafirmare, toate sunt subliniate într-un sentiment al elevației, al grandorii.

În anul 1943, încheie studiile universitare, obține diploma de doctor în „Medicină și Chirurgie”. La numai o lună de la absolvirea facultății, pleacă pe front în calitate de medic militar și revine la viața civilă la încheierea războiului.

Doctorul Toma Gh. Andreescu a funcționat în calitate de medic militar la: Institutul Militar Sanitar (15 V 1943 – 15 VIII 1943); Spitalul Militar Pitești (15 VIII 1943 – 20 X 1943) și Batalionul 2, Regimentul 1 Vânători de munte (15 VIII 1943 – 15 V 1945).

La 15 iulie 1945, este lăsat la vatră și revine acasă la Roșiorii de Vede. La 1 octombrie 1945, este angajat la Dispensarul „Asigurări Sociale, unde funcționează până la 1 ianuarie 1949. A avut o activitate bine apreciată de conducerea spitalului din Roșiorii de Vede și, la 1 ianuarie 1949, este transferat în Spitalul roșiorian, în calitate de medic „boli interne”.

În țară, este o perioadă grea, de puternice frământări politice, este perioada de instaurare a comunismului, în care intelectualitatea, provenind mai ales din familii înstărite, avea mult de suferit. Nici doctorul Toma Gh. Andreescu nu a fost scutit de aceste suferințe. Însă, era nevoie de medici mulți și bine pregătiți, care să facă față problemelor sanitare care existau.

La 22 octombrie 1953, în urma unui ordin primit de la conducerea raionului, medicul Toma Gh. Andreescu, medic specialist boli interne, este transferat la Spitalul Unificat Balaci, până la 15 iulie 1955, când este transferat la Spitalul Orășenesc Roșiorii de Vede, în calitate de medic tutelar, iar mai apoi, medic primar, și va funcționa la acest spital până la pensionare.

Onest, competent, printr-o riguroasă pregătire cu dascăli de renume internațional, muncitor și dărz apărător al jurământului lui Hipocrate, neînfricat în atitudine, doctorul Toma Gh. Andreescu se impune cu ușurință în lumea medicală a orașului. Simultan cu prezența sa medicală, angajat de-a dreptul întru apărarea sănătății, îl regăsim angajat, în tot timpul vieții, în activități legate de ajutorarea orfanilor, invalizilor, oamenilor nevoiași. Medicina merge mână în mână cu conștiința civică. Medicina nu trebuie pusă în slujba doctrinelor urii și distrugerii. Medicina e creatoare și făcătoare de bine numai când servește marile idealuri ale omenirii. Acesta a fost crezul doctorului Toma Gh. Andreescu.

A fost un medic internist, bine apreciat de colegi, cât mai ales de bolnavi care se bucurau că sunt tratați de el.

În 1972, doctorul Toma Andreescu urmează un curs de specializare E.K.G, la Facultatea pentru perfecționarea și specializarea medicilor și farmaciștilor. A absolvit acest curs cu nota 9 (conform diplomei nr. 166 din 30 XII 1972).

Onoarea profesiei, dragostea nețărmurită față de bolnavi, credința neștrămutată în valorile științei, modestia și respectul față de colegi, au fost doar câteva din trăsăturile doctorului Toma Gh. Andreescu. El întrușchipează pentru noi, pe adevăratul umanitarist, în ceea ce exprimă mai propriu o asemenea atitudine în ceea ce afirmă ea mai semnificativ.

Pentru activitatea lui progresistă, democratică, doctorul Andreescu era să rămână fără post, la un moment dat, și doar profesionalismul, competența și prestigiul l-au apărât.

Doctorul Toma Gh. Andreescu se pensionează, cu decizia nr. 34.658, la data de 1 aprilie 1981.

S-a stins din viață la 15 februarie 1993, în Roșiorii de Vede, orașul în care s-a născut, a trăit și a slujit cu multă competență și seriozitate, o viață întreagă, fiind plâns de prieteni și colegi, de întregul oraș. Este înhumat în Cimitirul Municipal.

prof. **Argentin St. PORUMBEANU**

Foto: arhiva personală a autorului

Parfum de epocă

Russenart - cetatea culturală

Carol I de Hohenzollern la Roșiorii de Vede

În numărul trecut al ziarului *Drum*, ați putut afla despre celebrul Badea Cârțan, voluntar în anul 1877, care s-a instruit la Roșiorii de Vede pentru a merge pe front, fiind cazat în una din casele Burcă, transformate în cazarmă. Din anul 1991, strada Alexandru Sahia (fostă Mijești sau Mijeștilor, în unele înscrisuri), a primit numele Badea Cârțan. Continuăm în acest număr cu prezența domnitorului Carol I de Hohenzollern – Sigmaringen (principe al României între 1866 și 1881, și rege al României între 1881 și 1914).

Unirea Principatelor a întărit autonomia internă a țării și a creat premisele pentru împlinirea idealului secular al poporului român – câștigarea independenței de stat, eveniment pentru realizarea căruia întregul nostru popor a luptat cu însuflețire.

Prilejul l-a oferit războiul ruso-turc, la care a luat parte și armata română. În ședința din 9 mai 1877, Adunarea deputaților a proclamat oficial independența de stat a țării. Cu acest prilej, Mihail Kogălniceanu a declarat: „Suntem independenți, suntem națiune de sine stătătoare [...] suntem o națiune liberă și independentă.”

„Dorința noastră cea mai vie”, scria ziarul *Românul* la 14 mai 1877, „este de a vedea armata noastră trecând Dunărea și mergând să contribuie la nimicirea unei dominații devenite odios de mult timp. Vrem ca românii să-și câștige independența absolută a patriei lor, o dorim pentru că credem că ea va contribui la mărirea și ridicarea țării noastre.”

Intrarea armatei române în război a adus și orașul Roșiorii de Vede pe harta evenimentelor militare. Deoarece de la linia Roșiorii de Vede – Alexandria, partea de sud a județului Teleorman, a devenit teatrul de război, orașul secular și bogat, împreună cu vechile sate din jur – Scioaștea, Măldăieni, Țigănia-Drăgănești, Meri-Goala (Vedea), Albești, Dulceanca, Belitori (Troianul), Crângeni, Băsești (Călmățui de Sus), Dorobanți – au reprezentat puncte strategice pentru aprovizionarea trupelor române și ruse din sudul Dunării cu hrană și animale de tracțiune.

De asemenea, orașul adăporea în casele mai mari, transformate în cazărmi, diferite unități în marș spre front sau în retragere către interiorul țării. Casele roșiorianului Burcă, de pe strada Calea Carpaților, au fost folosite drept cazarmă și loc

Arhiva Eugen Ovidiu Vlad

de popas pentru înalții demnitari și militari.

Într-o relatare datată 13/25 decembrie 1877, găsim următoarea însemnare: „Ceață deasă pe un frig de -8 grade. Înainte de a părăsi Turnu Măgurele, Principele tratează cu Brătianu în privința aprovizionării trupelor care operează în Bulgaria. Pe la amiază Principele, însoțit de [colonelul] Gaillard pe care l-a invitat să-l asocieze până în București, se urcă în trăsură și pleacă. Ceața este atât de deasă încât nu poți vedea decât cel mult la 20 pași înainte unde suprafața cea albă de zăpadă se pierde ca într-o mare, barba principelui seamănă ca iarba de pe câmp acoperită de brumă. Prin Putineiu, în casa cea frumos decorată a proprietarului se ia dejunul și apoi se continuă drumul la Roșiorii de Vede; pe tot drumul spre această localitate principele nu vede nici un sat nici o casă ci numai zăpadă albă și mare în care zac și aici

cadavre de turci și de animale de povară. Fiindcă din cauza mării zăpezi nu se poate continua astăzi drumul, principele decide să rămână peste noapte în casa primarului de la Roșiori[i] de Vede care, în capul notabililor și copiilor de școală îl întâmpină la bariera orașului cu tradiționala pâine și sare, urându-i bun venit”.

Despre această vizită, găsim o relatare și în monografia lui Petre Stroescu: „Vodă a fost adus de la Dunăre la Turnu și Roșiorii de Vede, cu sania lui Anghel Zlate, trasă de opt cai de la Diligența (poșta) lui Gh. Delejanu, cu vizitii Niță Ceașu – Cârmu (din Roșiorii de Vede) și Ilie Căldărușă (din Drăgănești). La 13 decembrie, a fost primit la Cetatea Cazacilor (Roșiorii de Vede) de către căpitanul ing. M[ihail] Mănciulescu, de primarul Ghiță Belitoreanu, de Matache Urlan și a fost găzduit în casele lui Guță Burcă din strada Carpați (n.a. ulterior proprietate a moștenitorului Ene Tudor Abagiu, demolate în timpul regimului comunist pentru a fi construit Spitalul Municipal „Caritas”). Vodă ar fi dorit să vadă la Plevna, pe Mănciulescu, pe calul lui corb și vioi ... Uluca și curtea caselor Burcă erau decorate cu velințe, aleșături și cusături naționale. Domnitorul Carol I, avuse de gardă, aici, pe sergentul Stănică Buzășteanu, decorat de cinci ori. Minică M. Belitoreanu (viitor primar) era ostaș voluntar”. Unul dintre profesorii prezenți la sosirea domnitorului „a fost oprit de Vodă să îi vorbească în nemțește”. Petre Ispirescu relatează că prefectul Gheorghe Chiriteșcu i-a prezentat pe toți slujbașii statului, între care și profesori. În rândul lor, un profesor, dorind să impresioneze că era poliglot, a început să vorbească în limba germană, dar a fost întrerupt de Carol I întrebându-l în limba română: „Dumneata ești profesor la școala națională de

aici?”. Profesorul a răspuns afirmativ. A urmat întrebarea care l-a făcut pe profesor să se „retragă rușinat”: „De ce dară nu vorbești românește?”.

A doua zi, după schimbarea cailor mici ai lui Vancă Dogeanu cu cei ai lui Tache Galăp, principele Carol a continuat drumul cu sania condusă de aceeași vizitii, însoțit de călărași, și trecând prin Balaci (unde refuză alți cai), ajunse la Gara Costești. Plăti vizitiilor câte trei napoleoni de aur și a luat trenul spre București.

În semn de mândrie că domnitorul poposise în orașul de pe Vede, în zilele următoare plecării sale, autoritățile roșiorene au numit o stradă centrală „Carol”. După 70 de ani, în anul 1947, numele străzii a fost schimbat în strada Mihail Kogălniceanu.

Între cele două relatări apar unele neconcordanțe. Prima neconcordanță privește locul unde a fost cazat principele Carol. Dacă în relatarea făcută de o persoană din anturajul domnitorului găsim indicată casa primarului, la Petre Stroescu apare casa Guță Burcă din strada Calea Carpaților, cazarmă la acel moment. Posibil ca această notare diferită să fi venit din faptul că soția lui Mănciulescu, Elena, purtase numele de domnișoară Burcă. A doua neconcordanță privește relatarea lui Petre Stroescu, care indică primar pe Gheorghe (Ghiță) M. Belitoreanu. Conform documentelor de arhivă, în 1877 primar era Mihail C. Mănciulescu, al cărui prim madat a cuprins anii 1875 – 1878, urmat de Gheorghe Ignătescu (1878 – 1880).

Gabriel ARGEȘEANU

Brâncuși – 150 de ani. Artă, emoție și reverență la Roșiorii de Vede

- continuare din pag. 1

definitorii din parcursul artistic al autorului, evidențiind legătura spirituală dintre creațiile sale și filonul brâncușian. A fost punctată ideea că adevărata moștenire a lui Constantin Brâncuși nu constă doar în operele sale monumentale, ci în libertatea de a căuta esența, de a simplifica forma pentru a revela spiritul.

Artistul Costel Păun a prezentat, la rândul său, lucrările expuse în premieră, vorbind despre procesul de creație, despre provocările modelării pietrei și despre mesajul expoziției. Dialogul cu publicul a fost unul sincer și deschis, transformând vernisajul într-un spațiu al întâlnirii autentice dintre artist și comunitate.

manieră personală, sensibilă și expresivă. Grafica expusă nu reproduce, ci evocă. Nu copiază forma, ci caută sensul. Prin linie, contrast și compoziție, artistul reușește să transmită acea verticalitate a spiritului și acea tăcere plină de semnificații pe care Brâncuși le-a așezat în operele sale.

Cele două expoziții au fost vizitate și de primarul municipiului, ec. Valerică Gheorghe Cîrciumaru, care a dialogat cu artiștii și a apreciat calitatea demersului cultural, reafirmând sprijinul administrației locale pentru promovarea valorilor artistice și a patrimoniului național.

Fără îndoială, Constantin Brâncuși rămâne una dintre cele mai puternice conștiințe artistice ale secolului XX, un creator care a redefinit sculptura prin simplitate, echilibru și căutarea esenței. De la atelierul său din Paris până la ansamblul monumental de la Târgu Jiu, opera sa vorbește despre infinit, iubire, tăcere și zbor – teme universale care transcend timpul și spațiul.

Expoziția de sculptură „Universe Inside” rămâne deschisă publicului la Casa de Cultură din Roșiorii de Vede până la jumătatea lunii martie, oferind tuturor celor interesați ocazia de a descoperi un univers artistic profund, construit din piatră, simbol și emoție. Publicul este invitat să treacă pragul expoziției și să redescopere, prin artă, spiritul brâncușian – viu, actual și mereu inspirațional.

Un moment aparte l-a constituit mesajul consilierului local, ing. Ionel Ignat, care a mărturisit că, dincolo de orice analiză tehnică, întâlnirea cu sculpturile a fost o experiență emoțională profundă. A apreciat expresivitatea și forța lucrărilor, felicitând atât artistul, cât și echipa Serviciului pentru Cultură, Educație, Creație și Sport pentru consecvența cu care organizează evenimente culturale dedicate comunității.

Programul zilei a continuat la Muzeul de Istorie „Petre Voivozeanu”, unde artistul plastic Costel Lupu a deschis o expoziție de grafică inspirată din opera lui Constantin Brâncuși. Lucrările propun o incursiune vizuală în simbolurile consacrate ale marelui sculptor, reinterpretate într-o

Expoziție

„Grafică”

- continuare din pag. 1

Și pentru că expoziția a fost deschisă în „Anul Constantin Brâncuși”, de „Ziua Națională Constantin Brâncuși”, punctul central l-au constituit cele trei tablouri ce-l înfățișează pe marele sculptor român alături de lucrările sale emblematice: „Masa Tăcerii”, „Poarta Sărutului” și „Coloana Infinitului”.

Prezent la deschiderea expoziției a fost profesorul Dumitru Ciocan, care a vorbit despre

parcursul artistic al lui Costel Lupu și despre lucrările expuse.

Sala de expoziții temporare a Muzeului de Istorie „Petre Voivozeanu” s-a dovedit neîncăpătoare, semn că la Roșiorii de Vede arta autentică este apreciată.

Expoziția a rămas deschisă până la sfârșitul lunii februarie, oferind celor interesați posibilitatea de a reveni, de a privi în tihnă și de a descoperi sensuri noi.

Dragobete la Roșiori: tradiție și emoție

- continuare din pag. 1

tradiționale, a explicat rolul sărbătorilor în consolidarea identității și coeziunii comunitare, a făcut referire la etimologia cuvântului „Dragobete” și la modul în care această sărbătoare a fost receptată și reinterpretată de-a lungul timpului.

Programul a continuat cu eseu „Ce este dragostea?”, prezentat de elevul Andrei Ioan Gheorghe, urmat de momente poetice susținute de cursanții ai Cercului de Creație Literară al Casei de Cultură, coordonat de poeta Florina Carvac, membră a Uniunii Scriitorilor din România, respectiv Octavia Iordan și Mihai Hariga.

În cadrul serii au recitat, de asemenea, poeți și oameni de cultură ai orașului: Liviu Nanu, Florina Carvac, Ion Scarlat, Monica Tuinete, Cristian Gabriel Moraru, Adrian Buracu – debut literar, Mihai Atanasie Petrescu, Marian Chivu și Dumitru Ciocan Sin, demonstrând că tema iubirii rămâne

una actuală și profundă, capabilă să unească generații.

Momentele muzicale susținute de Elvira Stângă, Tedy Stângă și solista de muzică populară Elena Falcă au completat programul artistic, aducând în prim-plan sensibilitatea și expresivitatea cântecului românesc.

În încheiere, talentatul Tedy Stângă, cunoscut pentru interpretările sale muzicale inegalabile, a oferit publicului o surpriză literară, debutând cu poezia „Mi-e dor de tine”, după care a interpretat o piesă de dragoste, într-un final care a consolidat atmosfera emoționantă a serii.

În spiritul Dragobetelui și al începutului de primăvară, organizatorii - Primăria Municipiului Roșiorii de Vede, și Serviciul pentru Cultură, Educație, Creație și Sport - au transmis publicului urări de sănătate, bucurie și o primăvară frumoasă.

EUROPA DE ACASĂ

EUROPE DIRECT Teleorman - legătura TA cu Europa!

O nouă generație de voluntari prinde voce la EUROPE DIRECT Teleorman

Centrul EUROPE DIRECT Teleorman a organizat marți, 17 februarie, activitatea de selecție a voluntarilor, un eveniment care a adus împreună experiența, entuziasmul și dorința de implicare civică într-un cadru dedicat dialogului european.

Întâlnirea a marcat începutul unui nou capitol pentru centrul de informare europeană, prin cooptarea unei noi generații de voluntari – tineri dornici să se implice activ în viața comunității și să contribuie la promovarea valorilor Uniunii Europene la nivel local. Alături de aceștia s-au aflat și voluntarii care fac parte din familia EUROPE DIRECT încă din anul 2021, de la începutul activității centrului în județul Teleorman, consolidând astfel ideea de continuitate și comunitate.

Un element aparte al evenimentului a fost prezența unor persoane adulte care și-au exprimat interesul de a descoperi Europa prin intermediul centrului. Participarea lor confirmă faptul că implicarea civică și dorința de a fi conectat la realitățile europene

nu țin de vârstă, ci de deschidere și responsabilitate față de comunitate.

În cadrul sesiunii, reprezentanții centrului au prezentat noul mandat EUROPE DIRECT Teleorman pentru perioada 2026 – 2030, precum și direcțiile strategice pentru anul 2026. Au fost detaliate planul de comunicare, activitățile propuse pentru perioada următoare și modalitățile concrete prin care cetățenii se pot implica la nivel local și european.

Un punct important al întâlnirii l-a constituit *Lecția de informare europeană*, în cadrul căreia au fost abordate principalele priorități ale Comisiei Europene și ale Uniunii Europene, precum și oportunitățile de care România beneficiază în calitate de stat membru. Participanții au avut ocazia să afle informații actuale despre politici europene, programe, inițiative și mecanisme de sprijin disponibile cetățenilor.

Prin această activitate, EUROPE DIRECT Teleorman își reafirmă rolul de punte de legătură între instituțiile europene și comunitatea locală, promovând dialogul, transparența și participarea activă a cetățenilor.

Noua generație de voluntari reprezintă un pas important în consolidarea unei comunități informate și implicate, capabile să înțeleagă și să valorifice oportunitățile oferite de apartenența României la Uniunea Europeană.

Echipa ED Teleorman